

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY VI : NÚM. 93

SETMANARI MALLORQUÍ
Inca, 1 Novembre de 1924

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

A UN JOVE DE POLITICA BAIXA

En diem baixa d'aquesta política, no pera despreciar-la, sinó pera establir la seva categoria.

Dintre d'ella hi entren de ple certes modalitats econòmiques i polítiques i les qüestions de persones; s'estén quan aquestes coses no estan intrínsicament lligades amb qüestions d'ordre superior.

Són, en general, qüestions que es poden reduir a números de coses i a noms de persones.

Es vol donar a aquestes qüestions una excessiva importància, fins hi ha gent que no veu la política per cap més cantó. Abundan els panxa-contentos que no senten cap ideal polític elevat, sinó solament es mouen a impuls dels seus interessos. Abunden també els afiliats a partits polítics que porten nom de persones.

Els primers diuen: Jo sóc d'aquells que em facin anar bé els negocis.

Els altres: Jo sóc fulanista o zutanista.

En un mitin catalanista esquerrà, de no fa gaire temps, acabat el discurs de l'orador, es varen sentir tres crits.

El primer cridà «¡Visca Catalunya!» Aquest es un crit de política de la primera categoria que fa referència als drets naturals d'un poble.

El segon cridà: «¡Visca la República!» Aquest és un crit polític de segona cate-

ria relatiu a la forma de govern. Cal dir que el poble allí congregat va respondre amb més entusiasme que al primer.

El tercer cridà: «¡Visca Fulano!» Crit polític de tercera categoria. Fou el que va electrissar la multitud.

D'aquí sembla que se'n pot deduir que la multitud era també la tercera categoria, pel que toca al seu valor espiritual.

D'aquesta política baixa, ¿què et diré que no ho sàpigues? Més d'una vegada he sorprès en els teus ulls la teva ànima i he comprès que els teus ideals eren trascendents, ço és, espirituals.

Emperò la política barreja noms, tal o qual idea s'associa a tal o qual persona, i un hom, sense donar-se'n compte, acaba per creure que la persona és la idea. Mal aniríem que fos així.

Les persones són força imperfectes; encarnen els ideals només que parcialment, ve un dia que desapareixen i fins pot venir un dia que claudiquin.

D'un nom no val la pena d' enamorarse'n ni d' odiar-lo tampoc. Sigui el que sigui el teu cap polític, li trobaràs molts defectes si bé l'examines. Sigui el que sigui el dolent cap del partit contrari, no és tant com la passió te'l farà semblar.

La qüestió de les persones, cada dia aniràs veient que no té més que una importància relativa al lloc, al moment polític en què actuen. Ja sé que tu no en faràs mai una qüestió capital.

JAUME RAVENÓS.

DEFALLIMENT

Com la llarga acompanyada
d'un mort, que passa endolada
tot callant,
així mes hores perdudes,
també endolades i mudes,
van passant.

Passen iguals que's confonen;
dins un abisme s'afonen
de tristor;
d'allà sortirà un dia
per mostrar-te, ànima mia,
sa buidor.

Ni un aucell, ni una floreta,
ni'l verdejar d'una herbeta
dins l'hort méu.
Ma vida està desolada,
com a vinya espampolada
i entre neu.

Senyor, que amb mà beneïda
de la mort fas brollar vida
per amor,
desperta'l cor, que ja és hora:
un cor que canta ó que plora
viu, Senyor!

Ail com llarga acompanyada
d'un mort, que passa endolada
tot callant,
així mes hores perdudes,
també endolades i mudes,
van passant.

MIQUEL COSTA I LLOBERA

Homenatge a Costa i Llobera

L'Homenatge celebrat dia 26, a la memòria del excels Poeta, a Pollensa son poble nadiu, ha tengut una importància excepcional, és estat més grandíol que no s'havien figurat les mateixes entitats organitzadores: l'Ajuntament de Pollensa i la «Associació per la Cultura de Mallorca».

An el frontis de la senyoral casa, a on va neixer el Poeta, s'havia posada una llosa de marmol costada per l'Ajuntament, que descobrí el senyor Batle, don Joan Vives, davant honroses representacions del Capítol de la Seu, del Seminari de societats culturals, literaris i científiques;

poetes, tres Mestres en Gai saber; literats, arqueòlegs, artistes, la Premsa, eclesiàstics, la Família dels Costes, i moltes altres representacions vengudes de Palma i de les viles i ciutats de Mallorca, quins noms no és possible anomenar dins nostre curt espai. Les senyores hi tenien selecte representació.

El Sr. Batle i l'Ecònom Mossèn Antoni Ferrer pronunciaren hermosos discursos en lloança del Fill més il lustre d'aquella vila.

Seguidament, amb respectuós seguici, anaren al Cerverneri a resar un responso i un parenostre davant la tomba del poeta, que servà el Capítol Mossèn Quetglas.

El capvespre, a una sala de Montissión, se va fer el darrer acte de l'homenatge.

Sobre la tribuna presidencial aparexia el retrat del gran Vat mallorquí, adornat amb branques de llorer.

Presidia el senyor Batle acompanyat de la germana d'En Costa donya Catalina, el senyor Ecònom, don Alvir Sans, President de la «Associació», el M. I. Mn. Joan Quetglas, el jutge Municipal senyor Cifre i don Antoni Quintana. Els poetes i literats ocupaven llocs de preferència.

Es lletgiren les actes dels acorts presos per «La Associació per la cultura de Mallorca» que fan referència a l'homenatge de Costa i Llobera.

La lletgida de les adhesions va esser llarguíssima, a on hi figuraven batles, Ajuntaments, entitats, personalitats de Mallorca i sobretot de Barcelona, que volgueren rendir tribut els mèrits i virtuts del Sacerdot Poeta.

De Inca hi havia adherides les entitats Círcol d'Obrers Catòlics, el Sindicat Catòlic Agrícol, L'Harpa d'Inca, el Sindicat Obrer la Pau i seguia una llarga llista de noms a on hi havia representades totes les classes socials.

Mossèn Josep Aguiló i En Miquel Duràn, anaren a l'homenatge, atribuïnt-se la representació de la Ciutat.

Nos cridà l'atenció una adhesió del poble de Seuva, a on hi figuraven totes les senyores distingides de la veinada vila.

En nom de l'Ajuntament de Pollensa, don Ramón Martorell, donà les gràcies a la Associació cultural i totes les persones externes que s'havien associades a l'acte.

El lloretjat poeta Mn. Llorenç Riber, que era vengut aposta de Barcelona, lletgí un

exquisit discurs, que esperam tornar assaborir al publicar-lo la «Associació» en el quadern que dedicarà en aquests actes commemoratius.

En nom de la ciutat de València l'escriptor, don Daniel Martínez, lletgí un breu discurs de salutació i homenatge.

Donà el punt final, el Mestre en Gai Saber, don Joan Alcover, que representa el patriarcat de nostra literatura. Lletgí unes quartilles d'intims recorts, d'admiració i afecte, que sentia per la poesia d'En Costa, ja en sa juvenesa, i recità, amb un sentit ben significatiu, nos sembla, la poesia titulada «Entrada de l'Ivern» del clàssic llibre «Horacianes».

La poetesa, donya Maria Antonia, per no poder assistir a l'acte, envià la bella adhesió que segueix:

Atreta per la gloria del Pi de la carena,
entre els humils, ma mussa volgué aportar un dó.
La pia remembrança (que és sa constant ofrena),
deixant les fresques murtes i els lliris de l'arena,
trià la incorruptible sentor del ginebró.

Bolletí de L'HARPA d'INCA

LA BANDERA

Molt de temps ens ha fet esperar l'amic Forteza per tenir llest el dibuix de la bandera de *L'Harpa*, mes son valor artístic i clàssic recompensen llargament les nostres impaciències.

Vegem de donar-ne una petita idea.

An el centre tindrà l'escut d'Inca dins un artístic marc, i sota d'ell, amb lletra de gust romà el títol de la nostra Entitat. Voltarà prop de la vora una preciosa senefa d'estil barrocc mallorquinisat, partida d'un àngel decoratiu sentat a l'esquerra. El conjunt és d'una factura estupendament formosa que ha agradat a tothom que l'ha vista.

Formarà el darrera les barres de Aragó en tota l'extensió de la roba. Demunt estaran encrevades amb aquestes, unes lletres d'or que expresaran el lema de *L'Harpa*: Fè, Pàtria, Amor. La seva simplicitat i significació són d'un afecte sosprenent, que un no sab quina part preferir, si la decoració del davant de la bandera o la senzillès magestàtica del darrera.

Una vegada més se ha acreditat En Forteza de tenir el dó de fer coses belles.

S'ha encarregat sa confecció a les monjes Franciscanas de Pina, i el seu pressupost és d'un milenar de pessetes.

Segurament n'hi haurà més de quatre que trobaràn que els de *L'Harpa*, són estufats, i nosaltres també heu trobam, que aquest bò d'arquitecte ens fa picar amunt; però que hem de fer? L'adagi mallorquí diu que el foc ha de dir en les castanyetes, i si tenim bones castanyetes nos toca tenir bons focs.

D'on treurem les mil pessetes?

De entre els molts de medis en que se poria provar fortuna s'ha escullit el més simpàtic i popular, i el més popular i simpàtic i, si voleu, el més bell, són les atlotes d'Inca. A totes, i a cada una en particular, acudim per demanarlos un donatiu de pesseta i totes i a cada una d'elles en particular convidarem a la festa de la bendició i an els concerts que darem en obsequi seu. ¿No es ver que ho serà ben hermós això que les fadrines costein la Bandera de *L'Harpa d'Inca*, que vé alegrar els cors, cantant l'amor i la bellesa? Ja n'hi ha que, espontaneament, l'han donada a la pesseta i tenen el petit orgull d'esser les primeres donants.

SUSCRIPCIO A LA BANDERA

Les senyoretas: Na Catalina Puigserver resident a Ciutat. Na Joana Aina Estelrich, de Seuva. Les germanes: Vallés Na Margalida, Na Francisca i Na Magdalena.

Suma, 5 ptes.

MERCES

Avui tenim que tornar donar-les a don Antoni Pol, de Ciutat, per haver nos regalada una nova composició que ha triat sobre una lletra del malaguanyat poeta Orlandis, entitolada: *De Picat* o Na Margalideta de son Albertí.

Es una cansó preciosa.

Cronica d'Inca

Dia 21.—Aquesta nit passada amb motiu de la festa de les Verges varies bandes de guiterres ha fet moltes músiques a ses agraciades, fins a la motinada. Celebrem que aquesta bella consuetut encara no s'haja perduda.

Dia 22.— Don Pere Balle Grau, Director Gerent de la Propagadora Balear, nos convida a l'acte de la bendició d'una nova maquinària que s'és acabada de instal·lar en la fàbrica.

L'augment de instal·lacions i motors elèctrics per la indústria donava per resultat que les forces del Gorc Blau i dels dos motors de la fàbrica no bastaven per servir la població. La Junta de Govern de la Societat, sens reparar en qüestions de gastos ha volgut adquirir un motor d'olis pesats, de gran força, que fos lo millor i lo més modern. Se tracta d'un grup *Diesel* de 300 HP efectius i una alternadora de 260 KVA, de la casa Siemens Schuckert-industria. Ara la fàbrica dispondrà d'una força de uns 700 cavalls acoblant totes les forces del Gorc Blau i dels tres motors que poren marxar plagats quant se vulga. Per aquesta gran millora la Companyia està d'enhonorabona perquè avui la central elèctrica d'Inca és la millor de Mallorca.

La bendició de les noves màquines la verificà el Cura Aciprest Rnt. don Francesc Rayó aidat d'altres clergues de la nostra Parròquia.

La Companyia obsequià als convidats amb dolços i xampany. Don Jaume Vidal, Notari, President de la societat, donà les gràcies als assistents i feren us de la paraula, també, el Batle, don Miquel Puja-des, el Delegat Governatiu, don Cosme Parpal, felicitant a la Junta per la important millora, que ha de redundar en benefici de tots.

La concurrència, composta de les persones principals de la Ciutat, també felicitava els senyors del Consell, admirada del funcionament de la nova maquinària.

Dia 26.—Es nostra segona Fira. Estigué molt concorreguda. El besó se pagava an els 42 duros el quintà.

—An el camp de La Constancia se juga un partit de futbol entre els tims «Manacor» i el «Constancia». El manacori va fer tres punts i dos l'inquer.

Agraïm l'invitació rebuda per tal acte.

—Enterats suposam a nostros lectors per la premsa diària, que el batalló expedicionari d'Inca se troba en campanya; però no s'ha rebuda cap notícia que haja tengut novetat.

—Fa dies que se troba entre nosaltres el Capità D. Adolf Gràcia que és vengut de Africa en permís temporal. Nos alegràm

que haja tornat amb salut.

Dia 30.—Poca gent a nostro dijous. El bessó en alça. Se'n ha pagat a 219 ptes.

—Aquests dies se està enseiant un nou himne a Santa Maria la Major, que se ha de cantar durant la novena i festa. Es una pregària a nostra Titular perquè guardi de perill els seus fills que són a la guerra. La lletra és de un estudiant i la música de Mossèn Josep Aguiló.

Apuntes de Geografía general y de Europa

adaptados al programa que para esta asignatura rige en el Instituto de Palma.

Venta: en las librerías escolares

Segells de goma i de metal

de forma elegant i molta durada.

Com també plaques de metal esmaltat en colors.

Les vos serviràn an el nostro Establiment.

EL SANT EVANGELI

de Nostre Senyor Jesucrist
i els Fets dels Apòstols

Un volum de 582 planes, en octau i coper-
tes de cartó,

UNA PESSETA

Pròlec del difunt Sr. Bisbe de Vich, doc-
tor Torras i Bages.—Notes explicatives.

IMPRENTA DE CA-NOSTRA.

Amb censura eclesiàstica

Tip. Duràn.—Inca.